

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516010023
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7516010023.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2017, v trestnej veci obžalovaného Š. W., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 23. 11. 2016, sp. zn. 3T/8/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Š. W.Č..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/8/2016 zo dňa 23. 11. 2016 bol obžalovaný Š. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX K.. v obci N. T., okres N. - T., vošiel do rodinného domu č. XX, po príchode do kuchyne sa vyhrážal zabitím maloletému O..N.. pred jeho otcom F. N. a so slovami „prečo si zbil môjho syna, chytím ťa a zabijem ťa nožom“. Po výzve F. N.É., aby odišiel, pri odchode z domu poškodil vchodové dvere a ešte pred rodinným domom sa opätovne vyhrážal maloletému O..N., pričom u F. N. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie jeho syna.

Za spáchanie vyššie uvedeného skutku bol obžalovanému Š. W. uložený podľa § 211 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre účely výkonu trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste obžalovaného Š. W. v rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 5T 154/15 zo dňa 16.3.2016, ktorým bol obžalovanému Š.G. W. pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 200 /dvesto/ hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. N., nar. XX.X.XXXX, bytom N. T. č. XX, okres N. - T., škodu v sume 192,92 Eur slovom /jednostodevät'desiatdva eur deväťdesiatdva centov/.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného F. N., nar. XX.X.XXXX, bytom N. T. č. XX, okres N. - T. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný Š. W. zahlásil odvolanie čo do viny. Uvedené odvolanie neskôr písomne doplnil tak, že na ňom zotrval a uviedol, že nesúhlasí ani s trestom, nakoľko je nevinný.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného Š. W. nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o skutku uvedenom v obžalobe.

Nepochybil okresný súd, pokiaľ v zmysle ustanovenia § 1 Tr. por., t.j. kontradiktórnym spôsobom konania vykonal výsluch obžalovaného Š. W.Č. a na preverenie jeho obhajoby výsluchy svedkov poškodených F. N., X. N. a svedka F. N..

Výsluchom vyššie uvádzaných svedkov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Š. W. sa dopustil konania, ktoré je mu dávané v obžalobe prokurátora za vinu, t.j. vyhrážal sa zabitím maloletému O.. N.. pred jeho otcom F. N., po ktorého výzve neoprávnene zotrval v ich obydlí a v týchto vyhrážkach pokračoval ešte pred rodinným domom.

Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného Š. W., že poškodení nehovoria pravdu a jeho konanie považuje za pomstu, pretože v minulosti synovia brata obžalovaného zbili poškodeného a jeho synov.

Správne postupoval okresný súd, keď neuveril obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že pre krik v dome nepočul, že by ho niekto posielal preč z bydliska poškodených. Obhajoba obžalovaného Š. W. v tomto smere bola vyvrátená nielen výsluchmi poškodených F. N. a X. N., ale aj výpoveďou svedkyne F. N., ktorá vyhrážky obžalovaného počula nielen v dome, ale aj pri odchode obžalovaného z domu.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že svedkovia vypovedali o tom, čo vnímali svojimi zmyslami. Obava z ohrozenia života, resp. zdravia vyplýva predovšetkým z toho, že maloletý O.. N.. sa po odchode obžalovaného Š. W. bál chodiť na ulicu, aj do školy, pričom z výpovede jeho matky a otca zistil, že maloletý nechodil celý týždeň do školy a ďalšie dva týždne ho do školy odprevádzala jeho matka, poškodená X. N..

Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na podrobné dôvody rozhodnutia okresného súdu, tak ako sú uvádzané v napadnutom rozsudku, ktoré si osvojuje v celom rozsahu a ničím viac nedopĺňa.

Okresný súd nepochybil, pokiaľ na podklade vykonaného dokazovania uznal obžalovaného Š. W. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Rovnako nepochybil okresný súd, keď vo výroku o treste uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, nakoľko sa žalovaného skutku dopustil skôr ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/154/2015 dňa 16. 3. 2016, ktorým bol Š. W. uznaný za vinného pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Obžalovanému Š. W. podľa § 211 ods. 3 Tr. zák. hrozilo uloženie trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 5 rokov. Pri posúdení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré okresný súd správne zistil v rozsahu ustanovení § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák., pričom zvýšená trestná sadzba o jednu tretinu v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. je 2 roky. Trest uložený v tejto výmere, t.j. na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá mu bola zvýšená o jednu tretinu je aj podľa názoru krajského súdu

dostatočný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tak formou individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie.

Zaradenie obžalovaného Š. W. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je rovnako v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný Š. W.Č. bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného Š. W. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.